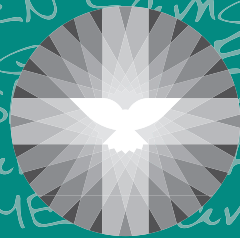

Samen

over het *kwaad* en een *goede God*

*Waarom grijpt
God niet in?*

Waarom
kunnen wij
niet troosten?

**God is
goed**

*Het kwaad
treft ook
goede mensen*

**God heeft
in Jezus als
mens geleden**

**Waarom
ik niet**

**Is God
almachtig?**

*'Nu zal ik spreken tot God,
de Ontzagwekkende,
ik wil me verdedigen
ten overstaan van God.'*

Job 13: 3

*'Werkelijk, ik sprak zonder
enig begrip, over wonderen,
te groot voor mij om te bevatten.'*

Job 42: 3

Het kwaad (in de wereld) en een goede God?

Het lijden in de wereld vormt ongetwijfeld de grootste uitdaging voor het christelijk geloof. Waarom laat een goede God zoveel kwade dingen toe, ziekte, natuurrampen en het onrecht dat mensen elkaar aandoen. Kan God niet ingrijpen of wil Hij niet? Tijdens twee avonden van de Bijbelacademie hebben we over de vragen gesproken; vooral: waar putten mensen die met lijden te maken krijgen, echte troost uit? Ik heb deze gesprekken samengevoegd in een hypothetisch gesprek tussen de filosoof Socrates en mij.

Socrates: Laten we eens eerlijk en zonder opsmuk met elkaar spreken. Jij gelooft dat God goed is. Toch word je soms 's nachts wakker van het leed in de wereld, of nog erger: van het leed dat je zelf treft. Zeg mij dan: hoe rijmt zich dat met elkaar? En vooral: wat heb jij er persoonlijk aan als het jouw pijn is?

Jij: *Ik weet het antwoord uit mijn hoofd: vrije wil, zielsvorming, het kruis, Gods grotere plan... Maar eerlijk? Als mijn kind ziek is, of als ik zelf in een diepe put zit, voelen die antwoorden vaak als mooie woorden die in de verte blijven hangen. Ze raken me niet echt.*

Socrates: Precies. Laten we dus even alle mooie theorieën opzij leggen en beginnen bij wat je écht voelt. Wanneer het lijden jou persoonlijk raakt, wat mis je dan het meest? Wat zou je op dat moment van God nodig hebben?

Jij: *Dat Hij erbij is. Dat ik niet alleen ben in die pijn. Dat iemand het tenminste begrijpt, echt begrijpt, niet alleen vanuit de hoogte toekijkt.*

Socrates: Goed. En nu vraag ik je: als God werkelijk almachtig zou zijn zoals men vaak zegt, en Hij zou het kwaad volledig kunnen stoppen, maar Hij doet het niet – zou je dan nog kunnen geloven dat Hij goed is? Of zou je eerder denken: Hij kijkt weg?

Jij: *Dan zou ik denken dat Hij wegstijgt. Of erger: dat het Hem niet genoeg raakt om in te grijpen.*

Socrates: Juist. En daarom hebben veel mensen, ook gelovigen, moeite met de klassieke almachtsleer op het moment van eigen lijden. Ze voelen: als God echt alles kon stoppen en het niet doet, voelt Zijn goedheid dan nog wel warm en betrouwbaar? Of is het dan vooral een koude, abstracte eigenschap?

Jij: *Ja... dat is precies wat zo vaak knelt.*

Socrates: Stel dat God het kwaad dat mensen elkaar aandoen, voorkomt door hen bij wijze van spreken op de vingers tikt en zegt: niet doen! Zou God dan niet elk mens op de vingers moeten tikken voordat ze iets doen dat anderen pijn doet? Zou ik dan niet van God verwachten dat Hij mensen dwingt om het kwade niet te toen? Wij zouden robots worden – en het probleem van het kwaad zou in het diepst niet verholpen zijn (hooguit beperkt). Zou ik zo'n God lief kunnen hebben die mij dwingt het kwade niet te doen?

Jij: *Misschien. Maar zo'n redenering helpt mij niet echt verder met mijn probleem.*

Socrates: Laten we dan een andere weg proberen. Stel dat God niet de almachtige heerser is die op elk moment alles kan overrulen, maar de God die zichzelf volledig heeft blootgegeven aan de kwetsbaarheid van de wereld. Stel dat Hij, toen Hij mens werd in Jezus, niet alleen een beetje medelijden had van een afstand, maar werkelijk dezelfde pijn, verlatenheid en doodsangst heeft doorgemaakt als jij. Zou dat verschil maken?

Jij: *Ja... dat maakt wel verschil. Want dan is Hij niet iemand die mijn pijn van boven bekijkt, maar iemand die hem van binnenuit kent.*

Socrates: Vertel eens: wat gebeurt er in je hart als je je realiseert dat de God in wie je gelooft, op Golgotha werkelijk heeft geschreeuwd: "Mijn God, waarom hebt U mij verlaten?" – precies dezelfde kreet die jij misschien weleens in stilte hebt geslaakt?

Jij: *Dan voel ik... herkenning. Alsof iemand zegt: ik weet hoe dat voelt. Ik ben daar geweest. Ik heb het niet alleen gezien, ik heb het zelf gedragen.*

Socrates: *En is dat genoeg? Of is dat nog steeds te weinig als het kind van je buurman sterft, of als je eigen toekomst zwart blijft?*

Jij: *Het is niet genoeg om het lijden weg te nemen. Het verklaart het niet. Het maakt het niet minder erg. Maar het haalt wel iets van de eenzaamheid weg. Het maakt de pijn... gedeeld. En dat scheelt heel veel.*

Socrates: Laten we dat vasthouden. De meeste mensen die diep lijden, zeggen niet: "Ik heb nu een sluitende verklaring nodig." Ze zeggen: "Ik heb iemand nodig die bij me blijft, die niet wegvlocht voor mijn rauwe pijn." En als je gelooft dat God in Christus precies dat heeft gedaan – niet als een toeschouwer, maar als degene die zelf de beker tot de bodem heeft leeggedronken – dan verandert er iets in de kwaliteit van de troost.

Jij: *Maar het blijft moeilijk. Want waarom grijpt Hij dan nog steeds niet in?*

Socrates: Misschien omdat de enige manier waarop God ons werkelijk kan liefhebben zonder ons tot marionetten te maken, is door zelf de consequenties van onze vrijheid en van een gebroken schepping te dragen. Hij kiest ervoor om de pijn niet te ontwijken, maar om er middenin te gaan staan – eerst in Jezus, en daarna in iedereen die door de Geest met Hem verbonden is. Dus als jij nu lijdt, lijdt Hij mee. Niet als een soort emotionele bijkomstigheid, maar als de kern van wie Hij is: de God die niet aan de pijn ontsnapt.

Jij: *Dat klinkt bijna te mooi om waar te zijn.*

Socrates: Misschien. Maar laten we eerlijk zijn: de andere opties zijn óf een God die almachtig is maar niet echt geraakt wordt (en dan voelt Zijn goedheid kil), óf een God die wel geraakt wordt maar machteloos is (en dan voelt

Zijn liefde warm, maar zwak). Het christelijk geloof kiest voor een derde weg, die bijna ondenkbaar lijkt: een God die almachtig genoeg is om de wereld te scheppen en te verlossen, maar die ervoor kiest om almacht opzij te zetten om werkelijk lief te kunnen hebben – en daardoor werkelijk mee te kunnen lijden.

Jij: *En wat heb ik daar nu concreet aan, als ik vannacht weer niet kan slapen van de zorgen?*

Socrates: Dit: je mag tegen Hem schreeuwen, vloeken, huilen, zwijgen – precies zoals Jezus deed – zonder dat je bang hoeft te zijn dat Hij je verlaat of dat je geloof te weinig is. Want Hij heeft zelf de bodem van de put gezien. Hij heeft de schreeuw zelf geslaakt. En daarom kun je, zelfs als je niets meer voelt, nog steeds denken: Hij is daar geweest. Hij is er nu. Ik ben niet alleen in deze hel.

Jij: *Dat... dat raakt me meer dan alle verklaringen bij elkaar. Maar is er niet nog meer te zeggen ... dat er ooit het*

kwaad en het lijden verdwijnen?

Socrates: Uiteraard. Ooit komt het moment dat God alles nieuw maakt, waar geen dood meer zal zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, – een tijd dat God zelf alle tranen uit hun ogen zal wissen (Openbaring 21 vers 4). Met andere woorden: een liefdevolle en almachtige God zegt tegen zijn kinderen: Houd moed! Ooit gaat alles veranderen... dit beloof ik je. Je bent niet alleen. Ik ben met jou – ook al voel je dit niet altijd.

Jij: *Dan hebben we misschien gevonden waar de werkelijke troost ligt. Niet in een sluitend antwoord op "waarom?", maar in een gedeelde aanwezigheid in het "dat". Niet in een God die alles verklaart, maar in een God die alles meedraagt. En juist omdat Hij het zelf heeft gedragen, kan Hij ons dragen – niet alleen straks in de hemel, maar midden in de nacht van nu.*

Werner Gugler

Kan en wil ik in een almachtige God geloven?

Al tijden lang hangt een donkere schaduw over het wereldgebeuren. Nu ik dit schrijf, lees ik dat in Sudan bij een aanval met drones op een kinderdagverblijf 114 mensen zijn gedood, onder wie 63 kinderen. Het is onvoorstelbaar wat mensen elkaar aandoen. Oorlogen, angst voor migranten die in Europa een veilig heenkomen zoeken, polarisatie, sociale media vol valse beeldvorming. Dat alles kan me naar beneden trekken. En kan ik dan in de kerk een veilig heenkomen vinden? Daar zing ik van God, de ENE, van wie mijn hulp komt en die de schaduw aan mijn rechterhand is (Psalm 121).

We spreken niet meer zo vaak de zogenaamde apostolische geloofsbelijdenis uit. Maar die dragen we als kerken wel met ons mee sinds het concilie van Nicea in 325. Rond 170 was de eerste bekende versie daarvan op schrift gezet. In die Twaalf Artikelen van het Geloof belijden we onder andere 'Ik geloof in God, de Vader, de almachtige Schepper van hemel en aarde'. Geloven betekent vertrouwen, me in mijn leven daaraan durven toevertrouwen.

Kan ik als tegenkracht tegen zoveel somber makend nieuws in een almachtige God geloven? Sa-

men met zoveel anderen bid ik al zolang om vrede. Ik bid voor mensen die het moeilijk hebben. Wat doe ik dan? Wat haalt dat uit? Bij een wetenschappelijk onderzoek naar gebedsgenezing vanuit de VU was de conclusie dat je niet kunt bewijzen dat een ziekte door gebed genezen is. Van de 83 onderzochte gevallen van gebed om genezing was bij 11 personen genezing opmerkelijk en kort na het bidden om genezing. Is er in die andere gevallen onvoldoende volhardend gebeden?

Maar wat is in dat verband almachtig? Vraag ik in mijn bidden iets aan een almachtige God? Machtiger dan wie of wat dan ook? Trump legt dictaten op vanuit zijn macht. Tegen Zelensky zegt hij: 'Zonder ons heb je niet de juiste kaarten in handen.' Is almacht een overtreffende trap daarvan? Nee, natuurlijk niet. Gods macht moet van een andere orde zijn.

Ik geloof in een God die mensen geschapen heeft naar zijn/haar beeld. Met keuzevrijheid, met scheppend vermogen. Ik kan alleen vanuit onvoorwaardelijke liefde aan Gods macht denken. God heeft ruimte uitgespaard voor zijn schepping. Gods liefdevolle macht gunt mij mijn vrijheid. Wel ontvang ik met het oog daarop

richtinggevendende woorden. Of liever gezegd het vleesgeworden Woord. God is almachtig in het zich volstrekt geven tot op het kruis. Denk bijvoorbeeld aan Matteüs 20 vers 25-28. Tegenover handelen vanuit je macht zet Jezus het dienen van anderen. '... zoals de Mensenzoon niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen.'

Wat betekent dat voor mijn vertrouwen in een almachtige God? Dat ik opsta uit mijn naar beneden getrokken worden door het nieuws. Dat ik me concentreer op het met liefde kijken door de ogen van God. Dat ik aandacht geef aan alle signalen die de belofte van nieuw leven met zich meedragen. God is niet machtig omdat problemen worden opgelost. God is machtig in liefdevol mij op mijn voeten zetten.

Nu kan ik dit mooi opschrijven. Maar ik blijf het nodig hebben daaraan herinnerd te worden. Voor mij hoort dat tot mijn motivatie om kerkelijk betrokken te blijven.

Gideon van Dam

Plannen maken

Allereerst wil ik u allen namens de Algemene Kerkenraad het beste wensen voor het nieuwe jaar. Als AK willen we in dit nieuwe jaar de eerste stappen zetten met de uitvoering van het beleidsplan voor de jaren 2026 tot 2029, dat we afgelopen december hebben vastgesteld. Tijdens de komende AK-vergadering in januari gaan we kijken naar de verschillende acties die volgens het beleidsplan in de komende jaren moeten worden uitgevoerd.

Belangrijk is om te kijken welke acties meteen moeten worden opgepakt. Een van de urgente punten is de bezetting van de centrale bestuursorganen, met name van de AK zelf. De AK heeft nu al een minimale bezetting en voor een aantal AK-leden loopt dit jaar hun termijn af. Belangrijk is zorg te dragen dat de gaten die ontstaan weer opgevuld worden, zodat we ons werk kunnen blijven doen.

Andere punten die dit jaar al aandacht vergen, zijn de bezetting van de wijkkerkenraden, het

verder gaan met het opzetten van een regionaal kerkelijk bureau en het instellen van een coördinatiegroep die zich zal gaan bezighouden met het voorbereiden van de sluiting van de kerk in Son na 2030. Het laatste punt zal voornamelijk worden opgepakt binnen de Johannesgemeente.

De bezetting van de wijkkerkenraden in zowel de Johannesgemeente als de wijkgemeente Eindhoven-Zuid is een bron van zorg. Eindhoven-Zuid heeft na het vertrek van Christof Francke nog steeds geen voorzitter en had al enige tijd geen scriba. In de Johannesgemeente dreigt eenzelfde situatie nu zowel de voorzitter als de scriba van de wijkkerkenraad dit jaar gaan stoppen. Het is hard nodig dat voor deze belangrijke functies opvolgers worden gevonden. Voor de lange termijn is het de verwachting dat het steeds moeilijker zal zijn om mensen te vinden, waardoor we zullen moeten overgaan in een nieuwe bestuursvorm, waar we minder mensen voor nodig zullen hebben. Dit is niet iets dat op korte termijn mogelijk is, wel is

het de bedoeling dat we ergens dit jaar een werkgroep zullen vormen waar samen met de wijken gekeken zal worden wat er mogelijk is.

Naast de bovenstaande punten waar de AK zich mee zal bezighouden is het ook belangrijk dat de gaten in de formatie die we binnen de PGE hebben, dit jaar worden opgevuld. Het goede nieuws is dat de Johannesgemeente een kerkelijk werker heeft gevonden, die naar het nu uitziet in het voorjaar van 2026 zal beginnen. Echter de wijkgemeente Eindhoven-Zuid heeft nog steeds geen nieuwe predikant gevonden en ook in Son is er nog een vacature door het vertrek van Petra Zweers. Kortom er zijn een groot aantal zaken die de aandacht van onze kerk vergen, die de aandacht van alle mensen in de kerk vergen. Als u wil meedenken of suggesties heeft, hoor ik dat graag.

*Henk Grootjans,
voorzitter Algemene Kerkenraad*

Toelichting bij collectiedoelen

ZONDAG 1 februari 2026

Collecte: **Werelddiaconaat** via Kerk in Actie

Bangladesh

Beter bestand tegen klimaatverandering

Bangladesh lijdt zwaar onder klimaatverandering. Het land kampt steeds vaker met cyclonen en overstromingen, regen valt onregelmatiger en de stijgende zeespiegel zorgt voor verzilting van landbouwgrond. Boeren hebben grote moeite om te overleven. Kerk in Actie helpt boerengezinnen om zich aan te passen aan klimaatverandering. Zo leren zij bijvoorbeeld om gewassen op een bamboe geraamte boven de grond te verbouwen, zodat ze bij overstromingen niet weggroten. Ook leren dorpsgemeenschappen met waarschuwingsmechanismen en evacuatieplannen voorbereid te zijn op rampen.

ZONDAG 8 februari 2026

Collecte: **NOODHULP** via Kerk in Actie

Zuid-Soedan

Noodhulp voor vluchtelingen uit Soedan

Sinds april 2023 zijn tienduizenden mensen omgekomen door de wrede burgeroorlog in Soedan: een vergeten ramp waarbij 25 miljoen mensen dagelijks knokken om te overleven.

Meer dan 12 miljoen Soedanezen zijn op de vlucht. Wie ooit voorouders had in Zuid-Soedan, keert daarnaartoe terug. Velen van hen bereiken dit buurland uitgeput en hongerig. Lokale hulporganisaties bieden deze getraumatiseerde mensen noodhulp in de vluchtelingenkampen: gezinnen kunnen voedsel kopen en krijgen toegang tot schoon drinkwater en sanitaire voorzieningen.

ZONDAG 15 februari 2026

Collecte: **Binnenlands Diaconaat** via Kerk in Actie

Nederland

Omzien naar gevangenen

In Nederland zitten ruim 33.000 mensen een korte of langere gevangenisstraf uit. Jezus roept ons op om barmhartig naar hen om te zien. Daarom steunt Kerk in Actie (ex-)gevangenen, tbs-patiënten en hun families om te werken aan herstel. Hierbij is er extra aandacht voor kinderen die een vader of moeder in detentie

hebben. Kerk in Actie ondersteunt initiatieven die gevangenen bezoeken, begeleiden en helpen bij een nieuwe start. Zo krijgen zij weer perspectief op een betere toekomst.

ZONDAG 22 februari 2026

Collecte: **Werelddiaconaat** via Kerk in Actie

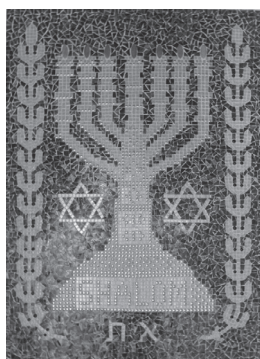
Guatemala

Stop lesuitval van werkende kinderen

Voor al onder de arme Mayabevolking in Guatemala komt kinderarbeid nog veel voor. Kinderen gaan in eerste instantie wel naar school, maar vallen uit doordat ze veel lessen missen en verlaten de basisschool zonder te kunnen lezen en schrijven. Een speciaal programma met bijles voor kinderen en steun aan ouders helpt dit tegen te gaan. Ouders raken doordrongen van het belang van onderwijs. Ernstige vormen van kinderarbeid stoppen. Kinderen mogen ouders blijven helpen, zolang hun schoolprestaties er niet onder lijden.

Schouder aan schouder

Joden en Christenen in gesprek over het Jood-zijn van Jezus

Theologische Conferentie
17- 18 maart 2026
Bezinningscentrum Emmaus
te Helvoirt (NL)

Inleiding

Jezus is geboren in een Joods gezin. Zijn moeder Maria baarde hem en wikkelde hem in doeken en legde hem in een voerbak, lezen we in Lucas 2. Vervolgens is Jezus in de loop van de tijd meer en meer ingepakt. Weten we met wie we van doen hebben? Hij is ingepakt in de woorden en beelden van anderen. Maar hoe zichtbaar is hij nog, ook of juist als Jood? Jezus is een letterlijk ingewikkelde kwestie geworden. Hij is verstopt achter alle beelden die van buitenaf op hem zijn geplakt. Onze uitdaging: Jezus ont-wikkelen. 'Ik zoek hem naakt en onverhuld', zegt Meister Eckhart.

We hopen dat onze sprekers een paar lagen aan beelden en woorden van hem kunnen afpellen. Zij

zullen uit de doeken doen hoe voor hen het Jood-zijn van Jezus oplicht. Wordt het confronterend – opzienbarend – verhelderend? Het wordt geen debat dat winnaars en verliezers kent, maar een gesprek waarin we schouder aan schouder, joden en christenen, met en van elkaar willen leren over Jezus.

In een afwisselend programma zullen verschillende ter zake kundige sprekers hier hun licht over laten schijnen.

Uiteraard is er voldoende ruimte om van gedachten te wisselen over dit boeiende thema.

Sprekers

Rudy Van Moere is Prof. (em.) van de Faculteit voor Protestantse Theologie en Religiestudies te Brussel, emeritus predikant van de Adventkerken in Nederland en België-Luxemburg en voormalig bestuurslid van het Nederlands Bijbelgenootschap.

Peter van 't Riet studeerde wiskunde en psychologie en promoveerde op een onderwijspsychologisch onderwerp. Daarnaast bestudeert hij sinds de jaren '70 het joodse karakter van de Bijbel, speciaal het Nieuwe Testament. Daarover publiceerde hij een tiental boeken en vele brochures. Hij geeft regelmatig lezingen en cursussen voor alle gezindten. Meer informatie vind je op zijn website www.petervanriet.nl.

Peter J. Tomson is emeritus-hoogleraar Nieuwe Testament, Patristische literatuur en Joodse Studies aan de Faculteit voor Protestantse Theologie en Religiestudies in Brussel en gasthoogleraar aan de Katholieke Universiteit te Leuven.

Hij publiceerde 'Studies on Jews and Christians in the First and Second Centuries' en is co-editor van de internationale wetenschappelijke serie 'Compendia Rerum Iudaicarum ad Novum Testamentum' de CRINT.

Joodse sprekers nog te bevestigen.

Inschrijven

De conferentie is tweedaags met logies, volledig verzorgd, te gast in het inspirerende Bezinningscentrum Emmaus in Helvoirt.

Voor meer informatie:

joods-christelijke-dialogo.nl/conferentie-2026-helvoirt of scan de QR-code.

Deze conferentie wordt georganiseerd door de Classicale Werkgroep Kerk en Israël van classis Noord-Brabant, Limburg en de Réunion Wallonne, in samenwerking met de Antwerpse Contactgroep voor Joods-Christelijke Betrekkingen.

PKN Classis Noord-Brabant, Limburg en Réunion Wallonne
 Antwerpse Contactgroep voor Joods-Christelijke Betrekkingen

De Kapel

VIERINGEN

Zondag 1 februari
Johanneskerk – 12.00 uur
 Themalunch met pastoraatsgroep

Zondag 8 februari
Johanneskerk – 12.00 uur
 Oecumenische viering, Feike Weeda

Zondag 15 februari
Johanneskerk – 12.00 uur
 Viering Velerlei

Zondag 22 februari
Johanneskerk 12.00 uur
 Oecumenische viering, Jef De Schepper
 De collecte in elk van onze vieringen is voor onze goede doelen: de Huiskamer voor Vluchtelingen en Vluchtelingen in de Knel.

LITURGISCHE VIERINGEN

Een liturgische viering wordt door vrijwilligers van de liturgiegroep samen met een voorganger voorbereid. Tijdens de viering lezen we teksten uit de Bijbel en soms ook teksten uit andere tradities of gedichten. We tasten en zoeken naar hoe die oude verhalen uit de Bijbel in ons leven nu van betekenis kunnen zijn en we proberen de krant naast de Bijbel te leggen, ook delen we brood en wijn met elkaar. De voorgangers hebben verschillende achtergronden waardoor iedere viering een eigen accent krijgt.

Het koor van De Kapel luistert deze vieringen muzikaal op. Wees welkom.

Themalunch door de pastoraatsgroep zondag 1 februari

De aanleiding van ons thema 'Het menselijke gezicht van de kerk' was een artikel over Mgr. Bekkers waarin hij, nu 60 jaar na zijn overlijden, geprezen werd om het bevrijdende woord dat hij preekte. Hij wist wat er omging in de mensen, hij kende hun

vragen en zorgen. In een tijd van grote maatschappelijke en kerkelijke veranderingen (Het Tweede Vaticaans Oecumenisch Concilie) durfde hij tegen de Nederlandse conservatieve kerkleiding in te gaan met zijn pleidooi voor eigen verantwoordelijkheid in de kwestie van geboortebepijking. Hij sprak regelmatig op radio en tv, waarmee hij veel gelovigen bereikte en daadwerkelijk steunde.

Tijdens de viering gaan we zoeken hoe bisschop Bekkers ons nu kan inspireren.

De pastoraatsgroep

Waar geloof je in?

'Waar geloof je in?' Dat is de vraag die ik graag voorleg aan een student die bij mij een coachtraject begint. Ik geef ze een schrijfpdracht, ja, echt huiswerk voor de keer erna, gelimiteerd tot 1 A4. Ik vertel erbij dat ik 'gelooven' heel breed bedoel: je kunt geloven in God, maar het kan ook gaan over geloof in bepaalde waarden, geloof in personen of geloof in dingen die je wel of niet zou moeten doen. Ook mogen ze het helemaal op hun eigen manier vormgeven: een stuk tekst, steekwoorden, een tekening. Alles mag!

In eerste instantie voelt het wat overweldigend: waar geloof ik eigenlijk in? Maar dan, als ze er even voor gaat zitten, dan gebeurt er iets. Een paar weken later krijg ik, vlak voor onze tweede ontmoeting, vaak een bevlogen verhaal of een geweldig mooie schets van welke elementen er allemaal spelen. Je kunt je vast voorstellen dat deze opdracht een nieuwe laag aanspreekt, een diepere laag.

Natuurlijk praten we tijdens onze tweede ontmoeting eerst over de gewone dingen die in hun leven spelen, maar als we tijdens ons gesprek overstappen naar de dingen die mij opvielen in het huiswerk: dan openen zich nieuwe ingangen en maak ik kennis met de student ...op een andere manier. Ik geniet daar erg van!

Bijzonder is dat op zo'n A4 vaak veel positieve dingen verschijnen: mooie dingen, dingen waar je voor staat, dingen die je heilig zijn. Maar er verschijnt vaak ook iets anders: velen zouden graag iets weg-geloven. Dingen zoals angst, onrecht of lijden.

Marja Ernst in gesprek

Studenten doen dit weg-geloven op een opvallend open manier. Er is een geloof dat dat mogelijk is. Zij doen dit dikwijls op een andere manier dan sommige ouderen. Ik denk regelmatig terug aan de gesprekken in mijn vorige werk in een verzorgingshuis. Daar worstelden velen met het beeld van de almachtige God, de Almachtige die ons mensen voor de vraag stelt: waarom toch dat lijden en onrecht als U almachtig bent?

De studenten hebben vaak geen vast kader van waaruit ze de wereld, God en het onrecht bezien. Mijn verkennende 'waar geloof je in?'-opdracht laat hen -soms wat aarzelend- verwoorden hoe hun kader eruitziet. Want als ze even nadenken, hebben ze toch best een kader. Ook is het de moeite waard om samen het kader van hun ou-

ders te verkennen, om ook dát kader te snappen en te wegen. Wat vind ik hiervan? Geloof ik hierin?

Elke keer leer ik weer, elke keer zoeken we samen. Ik denk dat in die openheid bijna als vanzelf een uitreiken naar God ontstaat, een uitreiken naar een bron van inspiratie en moed. Ik geloof dat in de wisselwerking tussen de mens die zoekt en uitrekt, en God die uitrekt naar ons, de rijkdom en de hoop ontstaat. Hoop die het lijden kan overstijgen en waarin -hoe heftig ook- toch dat stukje dankbaarheid voor de kleine goede dingen mag bestaan.

Marja Ernst
Life coach, TINT Eindhoven,
www.tint-eindhoven.nl

Het is hier, het is waar, ik kan het zien

Het is nog maar kort geleden, dat we Kerstmis vierden. Feest van licht in het donker, van ommekeer, van verwachting en vervulling. Je zou er willen blijven - niet bij de drukte van de kersttijd, maar bij de verwondering, de zachtheid, geborgenheid.

Maar de tijd gaat onverbiddeijk door. Terwijl ik dit schrijf is januari al over de helft. Elke dag lijkt een ander deel van de wereld in brand te staan - zowel letterlijk als figuurlijk. De tijd gaat ongenadig door en het licht van Kerstmis lijkt alweer ver achter ons, en de Veertigdagentijd breekt al bijna weer aan. Binnen een bestek van drie-en-een-halve maand bewegen we in de kerk van

geboorte naar lijden naar dood naar opstanding. Ieder jaar opnieuw maken we die beweging, van hoogte- naar dieptepunten. Van vreugde naar rouw naar vreugde.

Pijn en verdriet zijn in veel bijbelverhalen nooit ver weg. Maar het herstel en de vreugde ook niet. Je zou daarom wel kunnen zeggen dat we ons in het christelijke geloof, zoals wij dat in onze kerken belijden, voortdurend verhouden tot lijden, verdriet, verlies; maar ook tot hoop, verlangen, geloof. De eerlijke, rauwe menselijke ervaringen worden niet geschuwd. Voor sommigen vormt dat misschien een te hoge drempel, maar ik vind het heilzaam.

Want het lijkt erop dat we niet altijd even goed kunnen omgaan met de pijnpunten in het leven. Vooral als de pijn subtiel is, niet meteen in te voelen. Omdat je de ervaring niet kunt delen, of anders met dingen omgaat. Rouw is een naar gevoel, waar mensen het liefst zo snel mogelijk bij weg gaan. Het boezemt angst in - wat als de rouw je opslokt? Wat als het verdriet zo groot wordt, dat je leven geen doorgang meer heeft?

Bij rouw denken we snel aan het intense verdriet over het verlies van een geliefde. Maar er zijn zoveel vormen van rouw, waarbij het misschien niet eens in ons opkomt om het als rouw te zien. Denk aan het verlies van een baan. Denk aan

het verlies van je gezondheid. Een huwelijk dat voorbijgaat. Ruzie in de familie, waardoor familieleden elkaar niet meer spreken. Rouw om het leven dat zo anders verloopt dan je voor jezelf of voor een ander zou hopen. Een geliefde die door een ongeluk of ziekte blijvend verandert. Een vriendschap waaraan een einde komt. Onrecht dat je in het verleden is aangedaan, dat je tot op vandaag blijft achtervolgen. Kortom: verdriet, pijn - rouw, die met je meegaat door het leven. Soms wordt het door de tijd heen wat milder, soms steekt het te pas en te onpas de kop weer op, en schuurt het, of het komt tevoorschijn in je nachtelijke dromen.

Dit soort verlies wordt ook wel levende rouw genoemd, of levend verlies. Het gaat met je mee, wordt deel van wie je bent, hoe je bent.

Het moeilijke aan levend verlies, is dat het voor mensen om je heen soms moeilijk invoelbaar is, of onbegrijpelijk. Een vriend heeft een moeder met vergevorderde dementie. Mensen vragen er niet zo vaak meer naar, zeker nu het niet meer acuut is. Of ze vragen er wel naar, maar zeggen al snel: 'Gelukkig herkent ze je nog'. Het lijkt troost, maar eigenlijk is het een manier om het gesprek naar iets gelukkigs toe te buigen, en vooral niet te lang stil te staan bij de pijn van het verlies. Zo zijn er heel veel zinnnetjes die mensen uitspreken wanneer ze geconfronteerd worden met levende rouw: 'Gelukkig heb je moeder nog'. 'Wat fijn dat hij nog kan praten'. 'Gelukkig kan je nog lopen'. 'Gelukkig hebben jullie elkaar nog'.

Als je erop let, zul je horen hoeveel van dit soort 'goedmakertjes' er de ronde doen. Maar wat beogen mensen eigenlijk, als ze zoiets zeggen? Ik denk dat ze weg willen van de pijn, uit ongemak, of omdat het raakt aan het eigen verdriet, dat niet gevoeld mag worden.

ernaar vragen, telkens weer

Een vriendin heeft ernstige ruzie in de familie meegemaakt. Ze wil er graag over praten, maar ook weer niet. Ze wil dat het voorbij is, dat het leven gewoon weer doorgaat, maar dat lukt niet. Want de afwezigheid van de familie is een schreeuwende aanwezigheid in haar leven. En ze kan er niets aan doen, ze staat

met lege handen. De pijn die ze voelt is nauwelijks na te voelen. Het enige wat ik kan doen is ernaar vragen, telkens weer. En bereid zijn het verhaal weer te horen, alle kanten opnieuw te bekijken. En haar te ontmoeten waar ze is.

In dat laatste probeer ik mij telkens opnieuw te oefenen. Voor haar, voor anderen. Ik ben er scherp op, want ik heb zelf ervaren hoe het is als mensen je niet kunnen ontmoeten waar je op dat moment bent met je gevoel, je verdriet, je pijn. Als je het gevoel krijgt dat je ergens anders zou moeten zijn: blijer, niet zo moe, een duidelijk plan, punt erachter en doorgaan. Zodra je ervaart dat mensen dat niet kunnen, veroorzaakt dat pijn op de pijn die er al was.

Het moeilijke van alle soorten rouw is dit: je kunt er zelf eigenlijk niet aan voorbijgaan. Op één of andere manier moet je er doorheen. Dan helpt het als de mensen om je heen ruimte kunnen opbrengen, geduld, liefde, om jou te ontmoeten waar je bent.

Jezus kon dat als geen ander. Er kwamen onvoorstelbaar veel mensen op zijn weg die allemaal levende rouw met zich meedroegen: omdat ze blind waren, of kreupel. Omdat ze 'bezeten' waren - een geestelijke last met zich meedroegen. Omdat ze honger hadden, ziek waren; omdat hun kind gestorven was, of omdat ze buiten een gemeenschap werden geplaatst. Elke keer als Jezus zo iemand tegenkwam, werd hij met ontferming bewogen. Hij voelde hun pijn, hun verdriet, hun onvermogen. En ging letterlijk stil staan bij hun verhaal, bij hun pijn. Vervolgens kon hij hen genezen: hun rouw boog hij om naar vreugde.

niet weggijken, niet wegpraten

De gave van genezing die Jezus had, is de meesten van ons niet gegeven. Maar we kunnen wel iets doen voor de ander die leeft met rouw, met verdriet. We kunnen stil gaan staan bij hun verhaal. Bij hun pijn. Niet weggijken, niet wegpraten, maar erbij blijven. Ook als dat betekent dat ons eigen verdriet wordt geraakt. In die gedeelde pijn kunnen we elkaar werkelijk ontmoeten. En kan er door de pijn iets van vreugde groeien - want je bent niet langer alleen.

Kirsten Wuijster

Een zegen voor pijn die blijft ronddwalen

*Gezegend ben jij,
die probeert te leven met pijn
die maar blijft ronddwalen:*

*Een lichaam dat maar niet geneest,
dat maar pijn blijft doen,
dat nooit eens stil is.*

*Een emotionele wond
die niet dichtgaat,
die maar blijft schuren -
het doet je huiveren b
ij elke aanraking.*

*Een persoon die geen
oplossingen accepteert,
geen vriendelijke woorden teruggeeft,
die volhoudt in een bewust
niet-begrijpen.*

*God, ik dacht dat
'een goed mens zijn'
iedere pijn wel zou oplossen.
Maar hier ben ik.
Wil jij dat wat voelt als gebrokenheid
samen rijgen tot iets wat heel is?*

*Gezegend zijn wij, als we leven
met wat is - leven in moed die we
eigenlijk niet wilden leren.*

*Gezegend zijn wij, als we
radicaal kunnen accepteren
wat ondraaglijk is, absurd, ongewild.*

*Wij zien af van gemak
in plaats van wijsheid,
en accepteren de diepste vorm
van zelfkennis -
dat we heel kunnen worden
temidden van pijn,
heel temidden van gebrokenheid,
geliefd terwijl we afgewezen zijn.*

*Het is hier. Het is waar.
Ik kan het zien.
Je hebt een soort van wonder
van mij gemaakt.*

Amen.

(Vrij naar Kate Bowler)

Schietgebed van Ouwe Joe

Als ik, in uw glorie kom, Heer Jezus,
geeft 't niet of u me een kruik geeft
of een gouden stoel, of u me een broek
geeft of een lang gewaad, Heer God,
als u mijn ziel maar redden wilt.
Maar Heer Jehova, voor 't geval - ja,
voor 't geval dat ze ook d  r...
Heer God Almachtig - om secuur
te zijn geef mij dan sluik haar en
een mager wit gezicht.

Ik ben best tevreden met mijn zwarte snuit
heel best tevreden met mijn krullekop.
Maar als ik naar de hemel ga, Heer Jezus,
om heel secuur te zijn
geef mij dan zacht sluik haar
en een mager wit gezicht.

Twee keer de hel is wel een beetje veel,
dat zou je zelfs geen hond aan kunnen
doen - dus als ik in uw glorie kom,
Heer Jezus, enkel om secuur te zijn
geef mij dan zacht sluik haar
en een mager wit gezicht.

Zack Gilbert

De verrassing als je een boekenkast gaat opruimen...

... dan kom je een map tegen met
maandbladen van meer dan 60 jaar oud.

Van de tijd dat je nog in Koog aan de Zaan
woonde met man en drie kinderen.

De maandbladen maakte mijn man voor
de Doopsgezinde Gemeente Koog / Zandijk.
Toen wij naar Veldhoven verhuisden - in 1967 -
heeft hij enkele bladen meegenomen.

Dan ga je die natuurlijk nog eens lezen
en kwam ik dit gedicht tegen.

Wat een verrassing, maar triest dat
het nog steeds zo actueel is!

Aafje Romeijn-Spreeuw,
oud-dirigente en
lid van de Johannescantorij

Bidden

Ik merk dat ik de krant al een tijdje eerder
dichtsla. En dat de radio vaak uitstaat. Te
veel alarmerende berichten over geweld en
oorlogsdreiging. Te veel verbijsterende ac-
ties van machtige mannen. Ik zou er zo graag
iets tegen willen doen. Maar ik weet niet
wat. Ik heb er als klein mens geen invloed
op. Dus doe ik liever mijn ogen en oren dicht.

Toch kan ik er natuurlijk niet omheen. Ook ik,
klein mens, leef in die grote wereld. En dat moei-
lijke nieuws hoort daarbij.

De kerkangers van de Kapel op de Grote Beek
weten dat soms beter dan ik. Als op zondag de
viering begint, en we ons openingslied hebben
gezongen, komen er stevast mensen naar voren
om te bidden. Voor zichzelf, voor hun geliefden -
maar ook, elke week weer, voor die grote, moei-
lijke wereld.

Nu ben ik van huis uit niet zo'n bidder. Wij deden
daar thuis niet zo aan. Maar hier, op de Grote
Beek, heb ik het toch echt geleerd.

Wonderlijk eigenlijk. Het tegenovergestelde zou
namelijk ook hebben gekund. Dat je hier meteen
zou stoppen met bidden. Omdat lang niet al het
leed hier genezen kan worden. En lang niet alle
wanhoop en moedeloosheid over gaat. En heel
veel vragen blijven. Waarom gebeurt mij dit?
Waarom gaat het niet over? Hoort God mij wel?
Of is dit soms mijn eigen schuld?

En toch is juist deze plek een plek van gebed. Alsof
de eigen pijn van mensen hen nog gevoeliger maakt
voor de pijn van de wereld. En een nog scherper
oog geeft voor onrecht. Zo vaak als er al een 'Wees
Gegroet' is gebeden voor de wereldvrede.

Zo vaak als Rudi al een kaars heeft aangestoken
voor de mensen in Gaza. En in Oekraïne. En Jan
die, altijd als hij er is, bidden wil voor kinderen
in oorlogsgebieden. "Het gaat om rechtvaardig-
heid voor iedereen!"

En zo bidden we wat af. Zo veel dat ik inmiddels
altijd pen en papier heb klaarliggen in de viering,
want ik kan het niet allemaal onthouden. Zorg
om dierbaren die ziek zijn of het moeilijk hebben,
verdriet om mensen die gemist worden, verlan-
gen naar herstel, - maar ook, altijd weer, zorg om
onze moeilijke wereld. Om dieren, om planten,
om mensen, om moeder aarde.

Nee, ik kan er niks tegen doen, tegen verbijste-
rende acties van machtige heren. En bidden doet
daar heus   k niks tegen. En toch helpt bidden.
Vooral als het samen kan. Het helpt mij name-
lijk. Om mijn hart zacht te houden, en mijn oog
scherp voor onze grote, moeilijke wereld.

Alice Bremmer, geestelijk verzorger
GGzE Grote Beek

Vanuit het Open Huis

open huis
sint cathrien

We hebben een paar bijzondere maanden achter de rug in het Open Huis. December is voor iedereen een feestmaand, maar voor onze gasten toch vaak een moeilijke tijd. Er ligt steeds een nadruk op gezelligheid en dat is nou net wat veel van onze gasten ontberen. Daarom doen we met velen ons best om het toch ook voor hen een fijne tijd te maken.

Om te beginnen hebben leden van het koor 4TunesEntertainment op 5 december voor onze gasten tasjes gemaakt met allerlei toiletpullen, maar ook kratten met dassen, mutsen en handschoenen. Wat waren de mensen verrast met deze cadeautjes. Werd het toch nog een feestje.

Onze vrijwilligers kregen, samen met de vrijwilligers van het Steunpunt materiele hulpverlening, een heerlijk kerstdiner. Fijn om het zo samen te kunnen doen. Het was een erg geslaagde avond. Maar u zult begrijpen, dat er ook voor alle gasten van het Open Huis en ook voor die van het Open Huis op Zaterdag met kerstmis en Oud en Nieuw verwennerijen waren, die erg gewaardeerd werden. Zo werd het toch ook voor hen niet een erg donkere maand.

Maar toen kwam koning winter in januari en dat leverde wel extra inspanning op, maar ook extra spanning. De afgelopen periode stond vooral in het teken van opvang i.v.m. de temperatuur.

Gelukkig was de winternoodopvang open, waar dit jaar geen beperking gold om binnen te mogen. Ook als er geen binding met Eindhoven was, mocht iedereen naar binnen. Toch bleven er mensen op straat slapen, vaak zorgmijders, die dagelijks bezocht werden door mensen van Springplank 040. Ook zijn sommigen bang om opgepakt te worden, omdat ze nog een gevangenisstraf hebben uitstaan of nog te innen boetes. Voor sommigen reden om toch niet naar de winteropvang te gaan. In het Open Huis horen we daar allerlei verhalen over, die vaak door wantrouwen zijn ingegeven. Je realiseert je dan hoe hard het leven op straat is. Daarom is het ook zo belangrijk dat er inloophuizen zoals het Open Huis en 't Hemeltje zijn.

Maar er was niet alleen zorg om onze gasten. Ook hebben we regelmatig de vrijwilligers gevraagd of

het wel verantwoord was om te komen. Velen wonen niet naast de deur en de verkeerssituatie was soms ronduit gevaarlijk. Dat is allemaal goed afgelopen. We konden alle dagen open zijn en vanwege de kou hebben we de middagsluiting een paar keer niet gedaan, zodat niemand terug de kou in hoefde. Bovendien kregen we maaltijden aangeboden op vrijdag en zaterdag. Die hebben we warm gemaakt en deze vonden gretig aftrek. Het geeft ook een goed gevoel dat mensen met iets warmes in de buik beter tegen de barre weersomstandigheden bestand zouden zijn.

Het was dus erg druk in de afgelopen tijd en dat bracht ook onrust met zich mee. De vaste gasten gedragen zich soms dominant tegenover bv. MOE-landers (mensen uit voormalige Oostbloklanden red.). Die moeten zich maar aanpassen aan de mores van het huis. Op zich klopt dat wel, maar er ontstonden zo ook wel ruzies die niet altijd gemakkelijk op te lossen waren. Onze vrijwilligers hebben het er niet gemakkelijk mee gehad. Gelukkig kon het vrijwel altijd weer in goede banen geleid worden.

Inmiddels is de sneeuw weg en is er regen voor in de plaats gekomen. Ook niet fijn en de schuilplekken zijn dan niet meer open voor iedereen. Het Open Huis is, ook op zaterdag in ieder geval een bekende plek, waar ook iedereen welkom is. Op zaterdag is dat nu alweer 12 ½ jaar en in de Catharinakerk dit najaar 40 jaar. Ik ben blij, dat dat nog steeds kan.

Bernadette van Litsenburg

Feesten

Vlak na Kerst was ik op het vliegveld en sprak in de aankomsthal een vrouw, die twee kleine kinderen bij zich had. Ze vertelde dat ze haar man op kwam halen die via Istanboel uit Dubai kwam. Ze wonen in Dubai en waren in Nederland op bezoek bij familie.

Ze zag er niet uit als een moslima, dus ik vroeg: 'Hebben jullie Kerstmis gevierd?' 'Jazeker', zei ze.

'Wij zijn thuis niet religieus, maar we vieren wel alle feesten want dat is leuk voor de kinderen. Kerstmis, Chanoeka en Suikerfeest. Dat vinden we zó gezellig. Volgende week gaan we weer met z'n allen terug naar Dubai.' Ik heb ze fijne dagen bij de familie gewenst en een goede reis terug. Van een godsdienst alleen de feesten willen vieren, die mogelijkheid had ik nog niet gehoord.

Maar het leven bestaat uit méér dan alleen maar feesten en een godsdienst is veel méér dan alleen feesten. Wat zouden deze mensen doen, als er een sterfgeval was, vroeg ik me af. In ieder geval zien ze de vrolijke kant van een godsdienst en geven ze hun kinderen door, dat een godsdienst iets is waarbij je feest mag vieren. Maar ik vind het onbevredigend en onvolledig.

Mirjam van Nie

Open Huis Sint Cathrien

dinsdag t/m vrijdag van 10.30 uur tot 13.30 uur
in de Catharinakerk, Begijnenhof 2;
op zaterdag van 12.00 uur tot 13.00 uur
in de Petruskerk, Kloosterdreef 31.
(12.15 – 12.45 uur meditatieve oecumenische viering)
broodmaaltijd om 12.45 uur
tel. 2569124; www.openhuiscathrien.nl
IBAN NL75TRIO0198481446

Inloophuis 't Hemeltje

Hemelrijken 117
zondag t/m donderdag 12.00 - 15.00 uur
tel. 2468785
IBAN NL42INGB0006870550
www.inloophuishemeltje.nl

De verloren zoon – de oudste of de jongste?

Dit overbekende verhaal van Jezus, opgetekend door Lucas in hoofdstuk 15 volgt op een vraag van de Farizeeën waarom hij met zondaars (tollenaars) omging en met hen ging eten. Nu had Jezus hen er al eerder op gewezen dat hij niet was gekomen om rechtvaardigen tot een nieuw leven te roepen, maar zondaars (Lucas 5:32). Dit keer doet hij dat met drie gelijkenissen in hoofdstuk 15. Allereerst de zoektocht naar het verloren schaap, vervolgens die naar het verloren geldstuk en dan die naar de verloren zoon (15:11-32). Maar in dit gedeelte speelt niet alleen het verhaal van één zoon, maar van twee zonen en hun vader en die vader gaat de zoon niet zoeken, zoals de herder het schaap en de vrouw haar geldstuk, maar wacht thuis af tot de zoon terug komt. De jongste zoon is niet verloren want hij komt eigener beweging terug. Ik denk dat hier eerder sprake kan zijn van de verloren oudste zoon zoals uit het volgende zal blijken.

Het verhaal beslaat 22 verzen waarvan de meeste gaan over de jongste zoon en de vader en de jongste zoon, zoals uit de volgende opsomming blijkt: vader 3x, vader en zonen 2x, vader en oudste zoon 5x, oudste zoon 3x, vader en jongste zoon 6x en jongste zoon 8x. In sommige verzen worden meer dan 2 personen vermeld in hun handelen. Het verloren zijn van de jongste zoon wordt dus teruggevonden in het vertrek de wijde wereld in en terugkomst naar huis en dat van de oudste zoon in het doen van de wil van de vader en het thuisblijven en het niet willen feestvieren bij de terugkomst van zijn broer.

Laten we het verhaal eens volgen. Een man (landbouwer) had twee zonen en de jongste wilde wat van de wereld zien, vroeg zijn erfdeel op bij zijn vader, verkocht het en vertrok. Volgens de wet kon een vader al tijdens zijn leven een deel van zijn bezit aan de kinderen schenken, waarbij hij zelf het vruchtgebruik behield, ook als het bezit door de kinderen aan anderen werd verkocht. Bij de verdeling kreeg de oudste zoon een dubbel kinsdeel (Deuteronomium 21: 17). Nu volgen 8 verzen over de jongste zoon die naar een ver land ging en daar speelden zich drie episodes af; het losbandig leven met de verkwesting van zijn geld (1), het werken als knecht op het land en de honger, omdat hij niet te eten kreeg (2) en het komen tot het inzicht dat het thuis beter was en tot de terugreis besluiten (3).

In de tijd dat de jongste zoon in het buitenland was, was de oudste zoon met de knechten druk bezig op het land. De oogst, het vruchtgebruik voor de vader, moest worden binnen gehaald. Er wordt niets verteld over de vader en over de communicatie tussen de vader en de oudste zoon. Blijkbaar zijn er geen gesprekken geweest over het bewerken van het land en over de oogst e.d. En dat heeft impact

gehad op de zoon blijkens zijn woordenwisseling met zijn vader, vermeld in vers 29. De indruk wordt gevestigd dat de vader al die tijd bezig is geweest met het verlies van zijn jongste zoon, waarbij hij hoopte dat deze eens terug zou keren. Heel vaak zal hij op de uitkijk hebben gestaan (vers 20), want toen de jongste zoon thuiskwam zag hij hem in de verte al aankomen en liep hem snel tegemoet, omarmde en kuste hem. En dan gebeurt er iets wonderlijks, op de schuldbelijdenis van de jongste zoon, reageert de vader met het opzetten van een feest.

Hij roept zijn knechten bij elkaar en zij moeten de jongen nieuwe kleren aantrekken, schoenen geven en een ring aan zijn vinger steken. En tegen anderen zegt hij: haal het gemeste kalf, slacht het en dan gaan we eten en feestvieren. Want zo zegt hij: mijn zoon was dood, maar hij leeft en ik was hem kwijt, maar hij is terug (24). Bij dit alles valt toch wel iets op, namelijk dat de vader niet tegen een knecht zegt: snel, ga naar het land en zeg tegen mijn andere zoon, kom snel naar huis, want je broer is thuisgekomen en we gaan feestvieren. Heeft de vader daar niet aan gedacht in zijn blijdschap over de terugkomst van zijn jongste zoon? Of vond hij het niet relevant op dat moment?

Toen de oudste zoon 's avonds terugkeerde van zijn werkzaamheden op het land, hoorde hij muziek en vroeg aan één van de knechten wat er aan de hand was. Die vertelde het grote nieuws en dat zijn vader het mestkalf had laten slachten, omdat de jongste zoon gezond en wel was teruggekomen. Dan zegt de evangelist dat de oudste zoon woedend werd en niet naar binnen wilde gaan (28). En dan verplaatst het verhaal zich van de vader en de jongste zoon naar dat van de vader en de oudste zoon. Eerst nodigt de vader hem uit om mee naar binnen te gaan om feest te vieren. Maar deze uitnodiging wordt gevolgd door een bittere communicatie, waarin een opgekropt verwijt van de zoon richting de vader naar voren komt. Heeft hij niet altijd de wensen van zijn vader vervuld; heeft hij ooit een bedankje gekregen? Nog geen bokje heeft hij gekregen om feest te vieren met zijn vrienden. En hij vervolgt: maar nu die zoon van u, die hoerenloper die alles heeft opgemaakt, thuis komt slacht u het gemeste kalf. Hij nog geen bokje en zijn broer het gemeste kalf.

De vader maakt hier wel een groot onderscheid. De vader is zich echter van geen kwaad bewust, want hij zegt: jongen jij bent altijd bij mij en alles wat van mij is, is ook van jou. Met andere woorden, je had zelf wel een bokje kunnen nemen en feest vieren met je vrienden. Maar een geschenk (aandacht) van de vader heeft toch een hogere waarde dan zelf maar iets uit de kudde halen. Voelt de oudste zoon zich te kort gedaan tijdens de afwezigheid van zijn broer? Had hij de indruk dat zijn vader meer bezig

was met de afwezigheid van zijn broer dan met de aanwezigheid van hem? Het verhaal geeft hier geen uitsluitsel over en het is dit laatste stuk van Lucas dat mij doet denken dat de verloren zoon de oudste zoon is, want de jongste zoon is immers terug. En daarmee sluit het verhaal af (32). Er moet feest zijn, want je broer was dood en hij is levend geworden, ik was hem kwijt, maar hij is terug.

Hoe moet dit verhaal nu worden begrepen in het licht van het evangelie, in het religieuze? Bij sommige gelijkenissen geeft Jezus wel eens uitleg van wat hij bedoelt. Maar hier moet de hoorder toen en de lezer nu blijkbaar zelf een invulling geven. Wanneer over deze tekst werd geprekeerd kwam als hoogtepunt naar voren het feest over de terugkeer van de jongste zoon. Dan was er blijdschap in de hemel over de bekering van een zondaar. Bij dit verhaal zijn geen noten (verduidelijking) gegeven behoudens één, van wat wordt bedoeld. Die ene aanwijzing betreft vers 25 (de oudste zoon komt terug van het land), waarbij wordt vermeld dat in het gedrag van de oudste zoon de Farizeeën en Schriftgeleerden zich kunnen herkennen. Maar wat is dan dit gedrag? Enerzijds was hij een trouwe harde werker en geen feestvierder en anderzijds werd hij boos op zijn vader omdat die zijn broer voortrok. Zo leek hem dat in het feest dat zijn vader gaf voor de terugkeer van zijn broer. Een zondaar met positieve en negatieve kanten, zo lijkt mij.

Dat deze gelijkenissen worden verhaald omdat de Farizeeën zich ergerden omdat Jezus met zondaars omging en met hen at (2) betekent niet dat zij niet blij zouden kunnen zijn wanneer een zondaar zich bekeert. Ik zie in het gedrag van de oudste zoon (niet blij zijn dat zijn broer terug komt) nu niet direct een parallel met de houding van de Farizeeën. Of moet hieruit worden afgeleid dat eenmaal afvalligen niet meer welkom zijn in de geloofsgemeenschap van de Farizeeën? Zoiets speelde later (3e eeuw) in de kerkelijke gemeenschap toen de ene bisschop vond dat afvalligen als gevolg van vervolging niet meer konden worden aangenomen toen de vervolging voorbij was en een andere bisschop juist blij was dat ze terugkwamen en vond dat ze weer opgenomen konden worden in de gemeenschap. Maar dat kon Lucas nog niet weten.

Als ik ondeugend ben kan ik hier nog uit afleiden dat in de jongste zoon die terugkeert naar de vader (= God of Jezus ?) de christen kan worden gezien en dat in de oudste zoon die zich afkeert van de vader, de jood zou vertegenwoordigen. Dan ligt hierin de vervangingstheologie opgesloten die eeuwenlang heeft gegolden in de kerk en eerst na de laatste wereldoorlog is verlaten.

Blijft nog onbesproken de figuur van de vader; wie is hij. In de woorden 'Jongen jij bent altijd bij

mij en alles wat van mij is, is van jou' (31) geeft de vader zijn positie richting de zoon weer. Maar uit de reactie van de zoon blijkt dat hij dit zo niet heeft gevoeld. In veel gelijkenissen wordt de vader figuur vereenzelvigd met God. Ik aarzel om dit hier ook zo te zien omdat in mijn optiek de vaderfiguur

meer de vader van de jongste zoon was dan die van de oudste zoon, zoals hiervoor beschreven. En dat Hij zo zou zijn, wil er bij mij niet in.

Dit verhaal had mij al eerder geïntrigeerd en het kwam weer naar voren in de Veertigdagen kalender van Pe-

trus, die ons werd aangeboden door de kerk. Daarom heb ik mij nog eens verdiept in dit verhaal. Ondanks mijn inspanningen ben ik er mijns inziens toch niet in geslaagd om het verhaal een religieuze duiding te geven en daarmee een richtlijn voor een christen.

Piet Beishuizen

JOHANNESGEMEENTE

Johanneskerk, Mercuriuslaan 1b T 2435248

Wijkredactie, De Pannelaan 6 T 2912214

E-mail: redactie-woensel@pkn-eindhoven.nl

Koster: dhr. J. Huizinga T 06 36564112

Kerk in Son, Zandstraat 26, Son

Kerkbeheer: dhr. P. Greijdanus T 06 19546912

E-mail: kerkbeheerson@gmail.com

VIERINGEN

Zondag 1 februari -

gezamenlijke dienst in de Johanneskerk

Deze zondag staat in het teken van het Werelddiaconaat en de dienst is voorbereid door de diaconie. Het thema is: Het goede dóen! We vieren ook de Maaltijd van de Heer.

Voorganger: ds. Kirsten Wuijster

Zondag 8 februari

Voorganger Johanneskerk:

mw. Anneke Nieuwenhuizen

Voorganger kerk in Son:

pastor Pieter Molenaar

Zondag 15 februari -

gezamenlijke dienst in de Kerk in Son

Na deze dienst is er het uitgestelde tafelgesprek met lunch.

Voorganger: ds. Ad van der Dussen

Zondag 22 februari

Voorganger Johanneskerk: ds. Christo Weijts

Voorganger kerk in Son: ds. Pieter Flach

Vespers in de Veertigdagentijd

In de Veertigdagentijd die op Aswoensdag (18 februari) begint, is er elke woensdag een vesper in de Johanneskerk waarin we ons voorbereiden op het feest van Pasen.

De data zijn 18 en 25 februari, 4, 11, 18, 25 maart en 1 april. In de Stille Week zal er ook op maandag en dinsdag een vesper zijn. De vespers beginnen om 19.30 uur.

Van harte welkom!

Ineke Nieuwenhuizen

VANUIT DE GEMEENTE

Training ds. Kirsten Wuijster

In het najaar van 2023 ben ik begonnen aan een training: ik zou opgeleid worden tot KPV-trainer. Die training is bedoeld voor geestelijk verzorgers, pastores, predikanten en kerkelijk werkers, die zich willen bezinnen op hun persoon en hun beroep. Door persoonlijke omstandigheden heb ik de training toen moeten stopzetten.

Nu ben ik uitgenodigd om alsnog tot trainer te worden opgeleid, bij het KPV-centrum van het Radboudumc. Het is voor mij een geweldige kans om alsnog trainer te worden en ik ben dankbaar dat deze uitnodiging is gekomen. Voor de gemeente betekent dit, dat ik weer een aantal weken minder beschikbaar zal zijn.

Dat begint eind januari: op 27 - 29 januari, 3 - 5 februari en 10 - 12 februari ben ik afwezig. Tussen deze dagen door ben ik beperkt inzetbaar. Ik ben de kerkenraad en de gemeente dankbaar dat ik mijn scholing kan doorzetten.

Kirsten Wuijster

Vrijgesteld van het dienstwerk

Van zaterdag 14 februari tot maandag 23 februari is ds. Kirsten Wuijster vrijgesteld van het dienstwerk. Voor dringende zaken kunt u contact opnemen met de scriba, mw. Annette Buitenhuis.

WIJKGEMEENTE EINDHOVEN-ZUID

Ontmoetingskerk, Meerkollaan 3 T 2437651

Wijkredactie, Diepmeerven 26 T 2122563

E-mail: zuid.wijkredactie@pkn-eindhoven.nl

Kerkbeheer: dhr. V. Valstar T 06-19036008

VANUIT DE GEMEENTE

Van de diaconie

In februari komt de carnaval er weer aan en dus ook de Veertigdagentijd. In de Veertigdagentijd hebben we de laatste jaren ook steeds een dienst voor en met de vluchteling gehouden, in samenwerking met Vluchtelingen in de Knel. Ook dit jaar staat dat in de planning, op zondag 8 maart.

De voorganger is dan Rob Kosterman, die vanuit zijn werk het ook heel belangrijk vindt om vluchtelingen een gezicht te geven. Zet de datum alvast in uw agenda.

Amnesty International

Een update van de Amnesty-acties in 2025: in februari, juni en oktober hebben we een schrijfactie gehouden in de kerk.

In december was de grote landelijke actie Write for Rights. Op 7 december was er een indrukwekkende dienst die was voorbereid met de Jeugdkerk. Na afloop van de dienst was de actie Write for Rights waar heel veel mensen aan hebben deelgenomen. Daarbij speelde de Jeugdkerk eveneens een grote rol. De sfeer was heel gezellig. Deze keer waren er negen personen of groepen waarvoor geschreven kon worden. Amnesty heeft vooraf de tiende persoon teruggetrokken uit de actie, omdat in het betreffende land vrees was voor sancties die teveel risico zouden opleveren. Voor de overige negen doelen zijn in de kerk en bij de mensen thuis in totaal 432 brieven geschreven en verstuurd! Daarnaast zijn nog vele kaarten gemaakt en geschreven voor mensen in gevangenschap.

In de laatste maanden van 2025 was Amnesty International zeer aanwezig in de kerk. Dat was te zien aan de verkoop van kerstartikelen en de aandacht in de diensten voor mensenrechten, solidariteit en de voorbeden.

Hartelijk dank voor het vele schrijven, de zeer geslaagde verkoop en de gulle giften, wat ten goede komt aan Amnesty International, zodat dit belangrijke werk door kan gaan.

Voor 2026 hopen we zo door te gaan. Wij rekenen ook dan weer op uw steun en gebed.

*Henk en Margreet Damsma
Marianne Osagiator*

Overleden

De heer Leen de Kok, geboren op 19 mei 1933 en overleden op 27 november 2025. Leen werd 92 jaar.

Psalm 23: *De Heere is mijn Herder.*

KRUISPUNTGEMEENTE

Adventskerk, Camphuysenstraat 4 T 2520472

Wijkredactie, T 2097623

E-mail: w.gugler@filternet.nl

predikant@kruispuntgemeente.nl

Website: www.kruispuntgemeente.nl

Kerkbeheer: dhr. T. Poot T 06 53362677

E-mail: beheerder@kruispuntgemeente.nl

VANUIT DE GEMEENTE**Het nieuwe jaar**

Het nieuwe jaar is begonnen. Terwijl we in de wereld om ons heen veel rumoer en onrust zien,

mogen we toch met vertrouwen vooruitkijken. Want ons houvast ligt niet in mensen maar in God die boven alles staat.

Geboorte

Familie van Heeswijk werd verblijd met de geboorte van een gezonde zoon. We feliciteren hen van harte met dit grote wonder en wensen hen veel vreugde bij het grootbrengen van hun zoons.

In onze gemeente zijn er verschillende gezinnen die mogen uitkijken naar de komst van een baby. We wensen de moeders een goede zwangerschap toe.

Meeleven

We denken aan alle gemeenteleden die te maken hebben met moeilijke omstandigheden. Het leven kan soms zo anders lopen dat we hoopten. We wensen jullie veel sterkte in alles.

Jaarthema

We gaan nog even verder met het jaarthema gebed. Het is een onderwerp waarover bijna oneindig veel te leren valt. Daarom willen we ook dit nieuwe jaar hierin samen verder groeien en ontdekken.

Gerda van den Bos

LUTHERSE GEMEENTE

Kerkdiensten in Dommelhofstraat 1a

Wijkredactie, Amerlaan 2 T 2623104

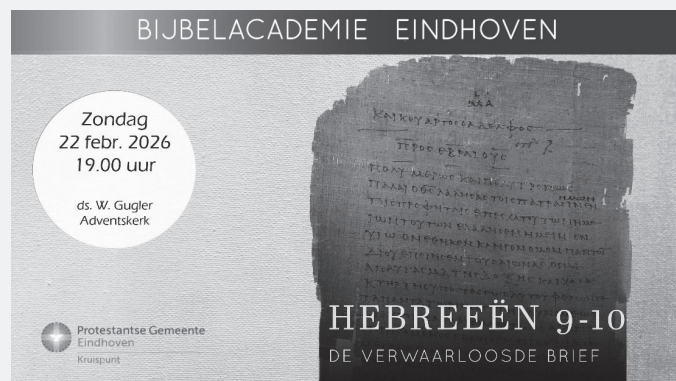
E-mail: redactie@lutherszuidnederland.nl

Website: www.lutherszuidnederland.nl

Bijbelacademie

Donderdag 12 februari - 20.00 uur

Het boek Jozua kan buitengewoon opbouwend zijn voor het geloof - maar ook een lastig struikelblok. Hoe kan een God van liefde het uitroeien van hele volken bevelen? Was er sprake van een genocide tijdens de verovering van het land Kanaän? En hoe kunnen we dit boek lezen tegen de ontwikkelingen in het Nieuw Testament?

Zondag 22 februari - 19.00 uur

In Hebreeën 9-10 lezen wij waarom het offer dat Jezus als 'betere' Hogepriester gebracht heeft eenmalig en buitengewoon is. Ook in deze hoofdstukken wordt de nadruk gelegd op het wezenlijke van de oudtestamentische instellingen dat in Christus realiteit is geworden.

Uitnodiging muzikale dienst

Op zondag 15 februari is er een muzikale dienst in de Ontmoetingskerk. Aanvang 10.00 uur.

Het ensemble **Ad Musica** zal een grote muzikale bijdrage leveren aan deze preek van de leek dienst. Frederika van Veen en Tinie Kämink zullen voorgaan.

Het thema van de dienst is:

Op zoek naar de Bron

Ad Musica was al eerder bij ons te gast en we zijn heel blij dat zij 15 februari ook weer bij ons zijn.

Aansluitend zullen we samen lunchen tijdens het 'Twaalfuurtje'. Allen welkom in deze dienst.

Voor de lunch is het nodig om aan te melden bij: twaafluurtjeontmoetingskerk@gmail.com

Frederika en Tinie

Heibel over de Bijbel

In de krant van maandag 8 december stond een bericht over de evangelist David de Vos, die een boek publiceerde onder de titel 'Alle mensen zijn kinderen van God'. Dat boek bracht een storm van kritiek teweeg vooral in de evangelikale christelijke hoek. In een eerdere bijdrage in de Variarubriek van SAMEN liet ik merken moeite te hebben met de theorie van de zeer selectieve uitverkiezing die leidt tot de scheiding van schapen en bokken, en tussen brave meisjes die hun oliekan tijdig vulden en nalatige meisjes die dat niet deden.

De Bijbel is niet door God geschreven maar door mensen die vanuit hun gezichtshoek ons over God en Jezus wat wilden vertellen. De theoloog John Barton schreef een zeer gedegen boek over de Bijbel (2020). Daarin zegt hij: *'Er staan zaken in de Bijbel die nauwelijks iets te maken hebben met het christelijk geloof en die tot problemen kunnen leiden als christenen ervan uitgaan dat dat wel het geval moet zijn: de vervloekingen in de psalmen, Jozua's veld-*

slagen met de Kanaänieten, de woede-uitbarstingen van Paulus tegenover zijn leerlingen tegen het jodendom zoals hij dat kende, de rancuneuze profetieën in openbaring en veel van de wetten in Leviticus'.

De Bijbel kwam bij stukjes en beetjes tot stand in verschillende gedaanten. Oude boekrollen moesten worden vertaald en vaak was niet duidelijk wie ze geschreven hadden en wanneer. Die discussies leiden tot veel gedoe en onduidelijkheid. Door velen werd lang gedacht dat de Bijbel definitief werd vastgesteld op een concilie van Nicea onder dwang van een Romeinse keizer. Anderen vertellen een wonderverhaal dat alle boeken van de Bijbel ergens op een tafel werden gelegd en dat de niet-geldige boeken er vanzelf afrolden. Het verhaal van het ontstaan is evenwel veel gecompliceerder en lijkt mischien nog wel meer op een kabinetsformatie (een menselijk gedoe) dan op een wonderlijke openbaring. Dat maakt de Bijbel niet minder belangrijk, maar wel moeten we voorzichtig zijn met al te veel 'vastigheid en eenduidigheid' eraan te ontlelen.

De Bijbelverhalen geven ons een 'geloofwaardige' impuls om tijdens het ons gegeven leven als 'arbeiders in Gods wijngaard' actief te werken aan wat in de Bijbel het koninkrijk van God wordt genoemd. Het Kerstfeest dat wij pas gevierd hebben, is een

prachtig verhaal waarbij God niet ver weg 'in den hoge' is, maar 'nabij komt', waarbij alle mensen welkom zijn om mee te kijken en mee te vieren. Juist in de stallen van deze wereld is iets nieuws geboren dat belangrijker en veelbelovender is dan wat mensen kunnen bedenken. Maar dan moeten we die Bijbel niet vernederen tot een wetboek, een catalogus met antwoorden op moeilijke vragen of iets dat lijkt op een artificial intelligence uitkomst.

Geloven is niet voor iedereen zo vanzelfsprekend en vast als we wel eens hebben gehoord of gedacht. In de laatste levensfase, die ik nu doorleef, zijn er mensen die nagenoeg helemaal afstand nemen, anderen proberen haast krampachtig aan zekerheden te hechten, maar ik krijg de indruk dat lang niet allen daarin de vaak bezongen 'rust' vinden. En toch is de bron van houvast en rust dichterbij dan je soms denkt. Niet primair door een kloppende redenering over de Bijbel en Bijbelteksten, maar in het gebedscontact met de God, die onze vader (of moeder) wil zijn.

In de Johannesgemeente is een groep die zich onder de naam 'Joachim en Anna' speciaal op ouderen richt. Het zou mooi zijn als vanuit die groep ook iets geschreven zou worden over geloven bij ouderen. We kunnen van elkaar leren.

Jan Scheurer

Joachim en Anna

De naam 'Joachim en Anna' (in de kerkelijke traditie zijn dat de ouders van Maria en dus de grootouders van Jezus) staat voor bijeenkomsten in de Johanneskerk voor iedereen, maar speciaal gericht op vijfenzestigplussers. Vijf of zes keer per jaar komen we op een dinsdagmiddag van 14.00 – 16.00 uur bij elkaar.

Meestal zijn er rond de 25 belangstellenden aanwezig, ook van buiten de Johannesgemeente

en ook van buiten de kerk. We bieden een programma aan dat onder andere bestaat uit: Samen kijken naar een film - met nabespreking, een spreker over een onderwerp uit kunst / muziek / geloof of een thema dat onze doelgroep bezighoudt of voor hen interessant zou kunnen zijn. In de pauze is er koffie of thee en na afloop een drankje.

We draaien al tien seizoenen en de voorbereiding wordt gedaan door een werkgroep. Wietske

Lamper heeft indertijd het initiatief genomen voor deze activiteit. We willen met deze bijeenkomsten mensen uitdagen, stimuleren om met elkaar na te denken over levensvragen, en het is een mogelijkheid elkaar te ontmoeten en ervaringen uit te wisselen.

We zien u graag komen!

Namens Joachim en Anna,
Gideon van Dam

Tekenen van geloof in een seculiere tijd

Jaarthemabijeenkomst 4

Als we op een gemiddelde zondag rondkijken in de kerk, zien we dat er vergeleken met twintig jaar geleden weinig jonge mensen zijn. De ouderen zijn ouder geworden, en er is nauwelijks aanwas van nieuwe kerkleden. We ervaren dat we onze kinderen weliswaar gelovig hebben opgevoed - meegenomen naar de kerk - maar ze hebben er niets meer mee. Vaak geven ze aan nog wel te geloven, maar dat ze daar de kerk niet bij nodig hebben.

Het past allemaal in een groter plaatje: mensen in het Westen kunnen steeds minder goed uit de voeten met God, geloof - laat staan een in-

stituut als De Kerk. Want hoe weet je of God echt bestaat? Niemand wil zijn ziel en zaligheid overleveren aan wat ze als onwaarschijnlijk ervaren. Het is een teken van de tijd: we willen begrijpen, beredeneren, bewijzen.

Toch blijven mensen zoeken naar zin en betekenis in hun leven. Want dat is mensen eigen: we willen begrijpen wat ons overkomt, en het leven in een groter plaatje zien.

Op deze jaarthema-avond vertellen ds. Karin Seijdel en ds. Kirsten Wuijster over hoe mensen tegenwoordig betekenis en zin vinden in

hun leven. Misschien zijn er ook andere tekenen te ontwaren in deze tijd: dat mensen weer op zoek gaan naar een groter verhaal en gemeenschappelijkheid in het leven.

Waar:

Kerk van de Eenheid in Christus,
Zandstraat 26, Son en Breugel

Wanneer:

dinsdag 24 februari 2026, 20.00 uur

Aanmelden:

k.wuijster@gmail.com

Kirsten Wuijster

Samen naar de kerk in februari 2026

De meeste diensten zijn online te volgen:

Johanneskerk en De Kapel: via kerkdienstgemist.nl, Wijkgemeente-Zuid/Ontmoetingskerk via:

www.pkn-eindhoven.nl/eindhoven-zuid-vieringen, Kruispunt via: www.kerkdienstgemist.nl en www.xpunt.info

Let ook op nadere aankondigingen via de website www.pkn-eindhoven.nl en de weekbrief van uw wijkgemeente!

Bovenaan de wijkberichten vindt u de adresgegevens van de betreffende wijkkerken.

Zondag 1 februari 2026

Johanneskerk	10.00 uur	Collectedoel: Kerk in Actie - Werelddiaconaat
	12.00 uur	ds. K.M. Wuijster
Kerk in Son	10.00 uur	thema lunch (De Kapel)
Kruispunt	10.00 uur	gezamenlijke dienst in de Johanneskerk
	19.00 uur	ds. E. Hempenius, Barneveld
Ontmoetingskerk	10.00 uur	verdieping
		mevr. B. de Waal-van der Vlies

Zondag 8 februari 2026

Johanneskerk	10.00 uur	Collectedoel: Kerk in Actie - Noodhulp
	12.00 uur	mevr. A. Nieuwenhuizen
Kerk in Son	10.00 uur	pastor F. Weeda
Kruispunt	10.00 uur	oecumenische viering (De Kapel)
	19.00 uur	dhr. P. Molenaar
Ontmoetingskerk	10.00 uur	ds. W. Gugler
		aanbidding
		ds. C. Terlouw

Zondag 15 februari 2026

Johanneskerk	10.00 uur	Collectedoel: Kerk in Actie - Binnenlands Diaconaat
	12.00 uur	gezamenlijke dienst in de Kerk in Son
Kerk in Son	10.00 uur	Viering Velerlei (De Kapel)
Kruispunt	10.00 uur	ds. A. van der Dussen
	19.00 uur	ds. W. Gugler
Ontmoetingskerk	10.00 uur	ds. W. Gugler
		preek van de leek

Woensdag 18 februari 2026

Johanneskerk	19.30 uur	vesper
--------------	-----------	--------

Zondag 22 februari 2026

Johanneskerk	10.00 uur	Collectedoel: Kerk in Actie - Werelddiaconaat
	12.00 uur	ds. C. Weijs
Kerk in Son	10.00 uur	pastor J. De Schepper
Kruispunt	10.00 uur	oecumenische viering (De Kapel)
	19.00 uur	dhr. P. Flach
Ontmoetingskerk	10.00 uur	ds. W. Gugler
		bijbelacademie
		ds. P.J. Rebel

Woensdag 25 februari 2026

Johanneskerk	19.30 uur	vesper
--------------	-----------	--------

Stichting Oecumenische Vieringen Eindhoven

Stichting Oecumenische Vieringen Eindhoven

Zondag 7 februari - 18.30 uur:

Viering in de Johanneskerk.

Voorganger is Alex van Heusden

Thema:

Macht en Leiderschap

'Wij willen een koning'

Naar aanleiding van 1 Samuël 8 en

Deuteronomium 17: 14 – 20.

Welke eigenschappen heeft een koning nodig om leider van het volk te zijn? Zoals de autocraten, waarmee we vandaag de dag mee te maken hebben of anders?

Donderdag 19 februari – 15.30 uur:

Leerhuis in de zijzaal van de Johanneskerk

o.l.v. Alex van Heusden

Thema:

De tragiek van koning Saul

Van harte welkom!

Michel Besnard

Collecte

U kunt uw collectebijdrage overmaken op IBAN nummer NL47 RABO 0373 7186 75 t.n.v. PGE-collecten onder vermelding van de afkorting van uw wijkgemeente (JK = Johannesgemeente, KP = Kruispuntgemeente en OK = Wijkgemeente-Zuid), de datum van de zondag en het collectedoel.

Wie Wat Waar

ALGEMENE KERKENRAAD

Voorzitter: dhr. H. Grootjans,
p/a Camphuysenstraat 4,
5615 KS Eindhoven, tel. 2985888,
e-mail: AK.voorzitter@pkn-eindhoven.nl
Scriba: vacant
e-mail: AK.scriba@pkn-eindhoven.nl

DIACONIE

Voorzitter: mw. D. Verburg-Burger,
e-mail: CvD.voorzitter@pkn-eindhoven.nl
Secretaris: vacant
e-mail: cvd.secretaris@pkn-eindhoven.nl
IBAN: NL62 RABO 0373 7369 32
t.n.v. College van Diakenen Protestantse
Gemeente Eindhoven o.v.v. uw doelbestemming

WIJKGEMEENTE EINDHOVEN-ZUID

Predikant: vacant
Kerkelijk werker: dhr. L.T. Wijbenga,
De Sitterlaan 80, 5505 AE Veldhoven,
tel: 06-19356774, e-mail:
ehvzuid.kerkelijkwerker@pkn-eindhoven.nl,
niet bereikbaar tussen donderdag 18.00 uur en
zaterdag 10.00 uur
Scriba: mw. S.A. Trapman,
Waterfront 135, 5658 SG, tel. 8424442,
e-mail: ehvzuid.scriba@pkn-eindhoven.nl
Pastorale kerngroep, e-mail:
ehvzuid.kerngroeppastoraat@pkn-eindhoven.nl
IBAN wijkfonds: NL88 RABO 0373 7187 13
t.n.v. Wijkgemeente Eindhoven-Zuid - wijkfonds
o.v.v. uw doelbestemming
IBAN bloemenfonds: NL87 RABO 0373 7369 67

Kerkbladbezorging:

Strijp-Gestel-Meerhoven:
dhr. T. Schneider, tel. 2518614
Stratum-Tongelre:
dhr. J. Trapman, tel. 2122482
e-mail: j.trapman@chello.nl

JOHANNESGEMEENTE

Predikant: mw. K.M. Wuijster,
Ithacastraat 28, 5631 JE, tel. 8795522,
e-mail: k.wuijster@gmail.com
Kerkelijk werker: vacant
Scriba: mw. A. Buitenhuis-Kreeft,
Chamonixlaan 19, 5627 LX, tel. 06-12392751,
e-mail: Johannesgemeente.scriba@pkn-eindhoven.nl
IBAN: NL66 RABO 0373 7187 21
t.n.v. Johannesgemeente - wijkfonds
o.v.v. uw doelbestemming

Kerkbladbezorging:

dhr. S. Nauta, tel. 2425633
e-mail: nauta.sjaak@gmail.com

KRUISPUNTGEMEENTE

Predikant: dhr. W. Gugler,
Vullingspark 6, 5591 DB Heeze, tel. 2097623,
e-mail: predikant@kruispuntgemeente.nl
Scriba: mw. G. van den Bos-van Voorst,
Akkerwinde 13, 5684 HG Best, tel. 06-48126533,
e-mail: scriba@kruispuntgemeente.nl
IBAN: NL13 RABO 0373 7187 05
t.n.v. Kruispuntgemeente - wijkfonds
o.v.v. uw doelbestemming

EVANGELISCH-LUTHERSE GEMEENTE ZUID-NEDERLAND

Predikant: vacant
Scriba: dhr. T. Tempelaar, Amerlaan 2,
5626 BP, tel. 2623104,
e-mail: secretariaat@lutherszuidnederland.nl

KINDERDIENST/JEUGDWERK

Eindhoven-Zuid,
Floor de Nooij, tel. 2122563,
e-mail: smits.de.nooij@hetnet.nl
Johannesgemeente,
Linda van Dijk, tel. 06-10258550,
e-mail: l.e.vandijk@gmail.com
Kruispuntgemeente
Hanna Hardeman-van der Zwan,
e-mail: bertenhanna@gmail.com

STUDENTENPASTORAAT/TINT

Studentenpastor/life coach: mw. M.S. van Tuijl
e-mail: m.v.tuijl@tue.nl
TU/e Atlas
Postbus 513, 5600 MB Eindhoven
www.tint-eindhoven.nl
Scriba: dhr. W. Mak, Grondheuveld 20,
5685 AV Best, tel. 0499-310383,
e-mail: willem.mak@xs4all.nl

PREDIKANTEN/GEESTELIJK VERZORGERS

GGZE Grote Beek, mw. A. Bremmer,
tel. 06-83667851, e-mail: Alice.Bremmer@ggze.nl
GGZE Grote Beek, mw. I. Hyvärinen,
tel. 2970619, e-mail: ai.hyvarinen@ggze.nl
GGZE De Woenselse Poort, dhr. B.Veldhorst,
tel. 2613791, e-mail: bj.veldhorst@ggze.nl
MMC, mw. Petra Zweers, tel. 8889582
Petra.Zweers@mmc.nl
Mw. K. Seijdel, e-mail: info@zinlab.nl,
tel. 06-17137235

INLOOPHUIS 't HEMELTJE

Voor informatie zie rechts onderaan op de
middenpagina's.

OPEN HUIS SINT CATHRIEN

Voor informatie zie rechts onderaan op de
middenpagina's.

KINDERTELEFOON Zuidoost-Brabant

Tel. 0800-0432 (gratis)
iedere dag van 14.00-20.00 uur

SENSOOR (SOS Telefonische Hulpdienst)

Tel. 0900-0767 of 040-2125566
24 uur per dag, 7 dagen per week emotionele
ondersteuning. Chat en e-mail: www.sensoor.nl
Info: www.sensoor.nl/brabant

Uitgave van de Protestantse Gemeente Eindhoven
pkn-eindhoven.nl
periode: 01-02-2026 t/m 28-02-2026

Jaargang 55, no. 2

Samen

Versijnt 10 maal per jaar

Adres Hoofredactie van SAMEN

Camphuysenstraat 4, 5615 KS Eindhoven
Telefoon: 040 252 2575
E-mailadres: samen.redactie@pkn-eindhoven.nl

Leden van de Hoofredactie van SAMEN

Jaap Stooker, Gea Vos en Joke Wytzes-de Bie

Attentie

Het volgende SAMEN-nummer:
01-03-2026 t/m 04-04-2026

Inleverdata t.b.v. het volgende SAMEN-nummer:

- **9 februari:** kopij voor het wijkbericht bij de wijkredactie
- **11 februari:** complete wijkbericht bij de hoofredactie
- **4 februari:** kopij van schriftelijke reacties op artikelen bij de hoofredactie
- **11 februari:** kopij voor het overige gedeelte bij de hoofredactie

Kerkelijk Bureau

Camphuysenstraat 4, 5615 KS Eindhoven
Geopend op afspraak
Telefonisch bereikbaar:
- maandag t/m donderdag van 09.00 – 11.30 uur
- telefoon: 040 252 2575
E-mailadres: kerkelijk.bureau@pkn-eindhoven.nl

Protestantse Gemeente Eindhoven

IBAN: NL91 RABO 0373 7186 59 t.n.v.
Protestantse Gemeente Eindhoven
o.v.v. uw doelbestemming

Collectebonnen

U kunt een veelvoud van € 20,00 storten op
IBAN: NL69 RABO 0373 7186 67 t.n.v.
PGE - Collectebonnen o.v.v. adresgegevens
en aantal bonnen van €1,- en/of €2,-.
De bonnen worden u daarna zo spoedig mogelijk
toegestuurd.

Kerkblad SAMEN

IBAN: NL03 RABO 0373 7186 91 t.n.v.
PGE - Kerkblad SAMEN o.v.v. gift SAMEN

Indien een artikel uit dit kerkblad wordt
overgenomen, dan met bronvermelding.
Op de foto's rust copyright.
Alle herkenbare personen op foto's hebben
hun toestemming voor publicatie verleend.

Drukwerk: Snep

Is He worthy?

Do you feel the world is broken?
Do you feel the shadows deepen?
But do you know the dark won't stop the light from breaking through?
Do you wish that you could see it all made new?
We do!

Is all creation groaning?
Is a new creation coming?
Is the glory of the Lord to be the light within our midst?
Is it good that we remind ourselves of this?
It is!

Is anyone worthy? Is anyone whole?
Is anyone able to break the seal and open the scroll?
The Lion of Judah, who concurred the grave.
He is David's root, and the Lamb who died to ransom the slave.
Is He worthy?
Is He worthy of all blessing and honour and glory?
Is He worthy of this?
He is!

Does the father love us?
Does the spirit move amongst us?
And does Jesus, our Messiah, hold forever those He loves?
Does God intend to dwell again with us?
He does!

Is anyone worthy? Is anyone whole?
Is anyone able to break the seal and open the scroll?
The Lion of Judah, who concurred the grave.
He is David's root, and the Lamb who died to ransom the slave.
From every people and tribe, every nation and tongue,
He has made us a kingdom and priests to God,
to reign with the Son.

Is He worthy?
Is he worthy of all blessing and honour and glory?
Is he worthy?
He is!

(Andrew Peterson and Ben Shive, arranged by Luke Gambill,
orchestrated by Dan Galbraith)

Voel je dat de wereld gebroken is?
Dat de schaduwen donkerder worden?
Maar weet je ook dat het donker het licht niet kan stoppen?
Zou je wensen dat je kunt zien dat alles nieuw wordt?
Dat wensen we!

Kreunt de hele schepping?
Komt er een nieuwe schepping?
Zal de glorie van de Heer het licht in ons midden worden?
Is het goed om onszelf daaraan te herinneren?
Dat is het!

Is er iemand waardig? Is er iemand compleet?
Is er iemand in staat het zegel te verbreken en de rol te openen?
De Leeuw van Juda, die het graf overwon.
Hij is uit Davids stam, het Lam dat stierf om slaven vrij te kopen.
Is Hij het waardig?
Is Hij alle zegen, eer en glorie waardig?
Is Hij dit waardig?
Dat is Hij!

Houdt de Vader van ons?
Is de Geest in ons midden?
En zal Jezus degenen waarvan hij houdt voor altijd vasthouden?
Is God van plan om weer bij ons te verblijven?
Dat doen zij!

Is er iemand waardig? Is er iemand compleet?
Is er iemand in staat het zegel te verbreken en de rol te openen?
De Leeuw van Juda, die het graf overwon.
Hij is uit Davids stam, het Lam dat stierf om slaven vrij te kopen.
Uit ieder volk en iedere stam, iedere natie en iedere taal
Heeft hij van ons een koninkrijk en priesters voor God gemaakt,
om met de Zoon te regeren.

Is Hij het waardig?
Is Hij alle zegen, eer en glorie waardig?
Is Hij dit waardig?
Dat is Hij!